

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I é s S Z É P I R O D A L M I L A P

<p>Szerkesztőség Kényes utca 175. Kiadóhivatal Selyem-utca 240. sz. szám. Deutsensmid János kereskedése.</p>	<p>Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár: Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr</p>	<p>Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel. Egyes számok kaphatók. Deutsensmid János kereskedésében.</p>
--	--	---

Hol a boldogság?

Mióta a világ áll, mindig ezt kereste az emberiség.

Mióta a gondolat öntudossá vált, mindig ez volt annak egyik tárgya.

Mióta a szív elsőt dobbant, mindig arra vágyott, hogy boldoggá lehessen.

Nagynevű bölcsek nagy tudománnyal, még nagyobb buzgalommal igyekeztek e kérdésre felelni, s míg közülök némely a föld sarába sülyedt, levetkezte emberi formáját s állattá aljasult, hogy boldog lehessen, — addig más még e földi sárfészket, testét is elvetette magától, mert abban látta boldogsága gálját.

Tévelygett az, tévelygett emez.

A világ fölismerte, hogy nem az igaz uton keresték a nagy titkot, mi után milliók szive sóvárogva repes és nem követte őket a téves nyomon.

Voltak, kik a hit szárnyain Istenhez fölrepülve, magasztos érzés isteni ihletében szentül hívék, hogy boldog-

ság e földön nincs, csupán az égben hol Istennek kegyelme saját boldogságát megosztja azzal, ki vágyva keresi. E föld csak próbahely, melyen, miként vitézlő daliák a porondon, a hősen küzdők jutalmáért kell, hogy sikra szálljunk. S mert e harcz kell, hogy a bűn fessze, a test ellen kivivassék, megtagadták mindazt, mit testi, az anyag közt egyedül a szellemnek törekedtek élni. Pedig hát, a hálnak kopoltyut, a madárnak üres száru tollat, az embernek testet adott az Ur, hogy az a vízben, ez a levegőben s im ez az anyag közt rendeltetése szerint éljen s élni tudjon. Mit Isten adott, teljesen elvetni, mint fölöslegest, nem szabad, hisz Istennél bölcsebbek nem vagyunk.

S mert ezt tették, e földön csupa gyötrelme s bánat s szemernyi boldogság sem jutott osztályrészükül.

S a nagy tömeg ismét elfordult s másban kereste a boldogulást.

Átcsapva az ellenkezőbe, voltak akik csupán a testnek éltek.

Élvezzünk — mondák — az élvezet a boldogság! Rajta hát, megtenni mindent, a mi élvezet, mit érzékünk csak kívánnitudnak, mit gyarló testünk felizgatott vágya vadul ragadva megnyerni óhajt! Le minden fékkel, szabad folyást a test indulatának, hogy boldognak mondhassuk önmagunkat!

S a test megkapta mindazt, mit kívánt. De im a nagy vágyban önmagát emészté s csakhamar vázzá vált inségesse törpült s mig tombolt az élvezet tengerében s kéjelgett annak fölkaavart hullámin, addig a lélek, ez a nemesebb rész, mi az ember emberré avatja s mit most akarva oly durván békoba verünk és megszegyeniténk felszólal és undorral tölt el önmagunk iránt.

S az elfáradt, elnyűgözött test a vádló lélek szégyenítő szava s a szív busító, kínos érzete mind azt mondá:

T Á R C Z A.

Színházban.

Ketten ültek az opera egyik páholyában. Széles vállu, bikanyaku, piros arczu a férfi — keskeny, fehér arczu, vézna természetű a nő. Csak mintha a szemek lennének kieserélve.

A kis fehér arczoskából tüzes csilagnu két nagy fekete szem villogott elő — az erőteljes férfi markans vonásu nagy arczán pedig szinte elvész az a jambor tekintetű kicsike zöldes sárga szem.

Különösen éles az ellentét most, hogy a férfi egészen odasimul a nőhöz s úgy sutlog neki valamit. A nagy fekete szem izzó fénye mellett olyannak látszik a férfi szeme, mint valami állott vízü pocsolya tükré.

— Jaj, összegyűri a ruhámat! De hogy is lehet valami bocsánatkérés felét is mormog, azután szótlánul, komoly arccal néz a színpad felé.

A »Bajazzok«-at adták, ezt a zseniális olasz komédiát. A feleségét hűtlenségen rajtakapott komédiás-férj kínos fájdalma, majd véres bosszújának felébredő gond-

lata — kizűgött a zenei figurák egymást követő sorozatából — s a hegedűk fájo, szomorú gyászmelódiája mint valami erős vaskapocs, úgy kapta meg a lelkeket.

Néma esőndben hallgatták az intermezzo vad, szilaj zárt melódiáját is. — Hangosabb lehellet sem zavarta a megdöbbenő mély hatást.

S mikor a függöny lehullott, szinte hallható volt a nagy esomó ember nyugalmatlan fellélegzése. Mintha csak egy óriási tüdő frissítette volna fel magát egy jó nagy korty friss levegővel.

Hál'istennek, hogy a szép kis hűtlen komédiánét az a nekivadult pagliaccó nem bánthatta! Az ilyen jelenet, amelyben a felszarvazott férj bosszúja elől megmenekül a menyecske — mindég kellemes és jóleső hatást kelt.

Hogyne, hiszen édes mindnyájan, mig csak nem a magunk feleségéről van szó, szerfölött elűző bírák vagyunk az ilyen dolgokban.

Az asszonyka odafordul a férjéhez:

— Milyen sok Jágó is van a színpadon is meg az életben is. Ez a szegény asszonyka is mi nagyott vétett volna azzal ha azt a csinos olasz legényt egy pástort megcsókoltatta volna! És odajön az a költőnivaló bohóc és obuzlia a férjnek...

— Maga muczus furesa nézeteket hangoztat, mondja nevetve a férj. Nem tudom mit gondolna magáról, ha valaki meghallaná. Persze azt hinné, hogy maga a legrosszabb asszony a világon. Pedig aranyosom, csak gyerek, nagy gyerek. Bakfisasszony, tudja bakfisasszony. Édes kis gyerekasszonyom.

Az utolsó szavakat epedő pislogással mondta s nagy csontu kezei közé fogva a kis asszony apró, hideg kezét — nézett reá epedő sovársággal, mintha nem is az ő felesége lett volna, hanem valaki másé, akiért csak messziről rajonghat.

Magas, szőke, villogó szemű fiatal ember lép be a páholyba. Mikor észreveszi hogy a férfi a felesége kezét áhithatosan, tartja a kezei között, mosolyogva vissza akar vonulni:

— Pardon, kedves barátom, igazán mondom, a világért sem akartalak zavarni! Óh te, te szerelmes! Boldog asszony maga nagyságos asszonyom, akit anyja szíve a férje.

— Én vagyok boldog, hogy szerethetem, — mondja boldogan a férfi.

Az asszony kihúzza kezét a férje keze közül s oda nyújtja a vendégnek:

ják: ember, te tévelyegsz, nem ez az ut, melyen haladva boldogságod egykor elérted!

Avagy talán a dicsőség az, miben a boldogság lakik?

Im ott a hősök nagy alakjai, akik világokat döntöttek romba vagy alkottak ujja; kiknek hősi szíve, mint nap a fényt, gyávakba is lelkesedést sugárzott; kik a tengely voltak, mely körül a világ egyet fordult s más alakot öltött; ott a tudósok komoly csoportja, kikben az isteni szikra hatalmas lánggra gyult s világitó szövétnéke lett az egész földnek, kik csendben alkottak századokra szóló nagy munkákat s már e földön a halhatatlanság csarnokába léptek. kiknek lángszelleme forrás volt, melyből egész korok merítettek nagy esz néket s nyomukban egy új világ fakadt; — s művészek, kiknek műveit csodáljuk, kiket ünnepelt a kor. a melyben éltek s mint fényes napokra tekint reájuk az utóvilág: ezek bizonynyal boldogok is voltak, hiszen megnyerték a föld minden dicsőségét!

A borostyán agyonszorítja a fát, a melyre felkuszlik. A dicsőség elharvasztja a lelket mely ezt kiérdemelte. A dicsőség hervatag virág; — tűz, mely rombol és emészt, de boldogságot nem ad boldogságot nem ad, nem nyújt soha. A hő nem a magáé s kezéhez vér tapad, lelkét önvád epesztí gyakran s még inkább bánlja, gyötöri a gondolat, mi lesz művéből melynek lelke s teste erejének javát fel-

áldozta, s melyből talán több átok, mint áldás fakad. A tudós, a művész feláldoz mindent, hogy nagyot hozzon létre, gyötöri kinozza megtagadja önmagát, de mert ember, tökéletest, maradandót nem alkothat, mit ma megbámul ez a nemzedék, holnap a másik bolondságnak mondja. S ez a tudat nem engedi, hogy boldoggá lehessen.

Hol van hát a boldogság, mely ut vezet oda? Avagy nincs egyetlen mód, hogy boldogok lehessünk, s minden törekvés, mi arra irányul, téveteget és badar s célra nem vezérel? Mi hát az élet célja, ha nem a boldogság? Boldogság e földön s boldogság ott fenn a dicsőség honában? S ha az miért hogy el nem érhetjük, miért a vágy utána sziveinkben, ha kielégítést em nyertük soha? — —

Midőn a paradicsom kapuja bezártult a vétkezők után s kitűzve bolygot az első pár ember, midőn a tudás fájának gyümölcsét megízlelték csupán azért, hogy megtudják mi hát a bűn s az Ur kegyének elveszítése; midőn egyedül, elhagyatva küzdeni kezdtek a napi kenyérért s munkában az első verejték gyöngyözött homlokukon alá; midőn először lopózott sziveikbe a kishitű kétségbeesés s az Ur haragja dörögött fejük felett: mégis boldogok voltak akkor, mert a tudás fájánál megtanulták, mi minden boldogság szilárd alapja, megtanulták, hogy mi a szeretet! S mit a tudós álmatlan éjek bölcs-

tünődésében nehéz gyötörő okoskodás után is csupán keres csak, de meg nem talál fölleli azt az egyszerű kebel, midőn megnyilik az édes szeretetnek!

Ölelj magadhoz szentelt érzelmmel csupán egyetlen lényt a milliók közül, kinek szívével szived együtt dobban legyen csak egy, ki őszinte jósággal megédesíti még az üröm poharat is, mit a sors nyujt ajkaid elé s kész szíveddel megosztja bánatod, megsokszorozza örömeidet; találj csak egy lényt, kiért szived remeg a gondolatnál, hogy elveszitheted, kit saját életed árán is óvnál, védenél a bajtól s lehoznád neki a menynek minden örömet; legyen csak egy, testvér, barát, szülő, apa, gyermek vagy bármi más akiről érzed, hogy üdv, vagy kárhozat várjon reád, te még is szereted, s el nem hagyhatnád soha, de soha akkor már boldogtalan nem lehetsz mert a szivedben élő szeretet nem engedi, hogy boldogtalan legyél! Érhet csapás, sujthat a sors haragja, rád zudulhat a bánat tengere és fájdalom dulhatja kebledet szeretedben mindig találsz egy enyhe nyughelyet, hol küzdelmeid közben megpihenve üdülést nyerhetsz és új erőre kelsz!

Hol hát boldogság?

Miőta a világ a áll, mindig ezt kereste az emberiség. De legtöbben oly utakon keresték, melyek oda elnem vezetnek. Nem kívülünk, bennünk lakik az s mert isteni csak tiszta, szent lehet, ment minden szemettől, földies saktól maga az az Isteneek lényeg e

— Rég láttam. Pedig megígérte ugy-e hogy elhozza azt a koringót. Ugy-e Berczi azt ígérte, hogy elhozza. No hiszen lehet is magának hinni. Maguk férfiak mind egyformák! Lehet is maguknak hinni.

A férj is nagy komolyan és büszkén rázogattja a fejét. Bizony ok olyan legények hogy nekik nem lehet hinni...

— Ugyan édes férjem, hozzon nekem egy kis cukrot. Feltéve, hogy nem lusta és meg nem engedve, hogy az legyen. No siessen.

Alig lépett ki, a fiatal férfi a páholy háttérben oda húzta székét az asszonyé mellé. Egészen melléje, a szivárványszín selyem ruha vállain vékony vonallá gyűrődött, finom fehér arca egészen odahajolt a férfi arcához. Sutlogva szálltak ajkaikról a szavak s a szemek néha-néha egy tűzvonalba villámlottak össze. Most látszott csak igazán, hogy ezek az összeillő szemek. Egyforma ragyogás, tűz, meleg élet van mind a kettőben — négy egymás számára teremtet villogó fényt csillag volt — akárhol bolyongtak volna is az égen, találkoznik kellett volna. Mert a természet egymás kedvéért alkotta őket, egymásnak: csak pillanatnyi bolond szeszélyből dobta szét,

hogy azután szenvedélyes szerelmük egész erősségével kapcsolja őket össze.

Mikor először találkoztak valamelyik jouron, egyszerre olyan bizalmasak lettek egymáshoz, mintha Isten tudja miőta ismerték volna egymást. És egy pár nap múlva már azokat a nagy fekete szemeket, hogy ne égessenek annyira, a fiatal ember zárta le forró, forró édes csókokkal.

Az asszony férjhez ment, mert az úgy szokás, a férje az atya üzlettársa volt — ez is közös ügylet volt ez az ő férjhezmenetele.

Annyi őszinteség és tisztaság volt ugyan a gyermekleány lelkében, hogy mikor a vőlegénye egyszer odakint a Margitszigeteken a vacsoránál, lenyelve az utolsó falat pecsenyét, nagy szemeket meresztve kérdezte tőle, hogy szereti-e, hát egész egyszerűen kijelentette hogy még nem. Lehet, hogy később, ha jó lesz hozzá, majd megszereli...

A vőlegény kijelentette, hogy szerelmének egy morzsáját is mindenkor hálával mindnkor hálával fogja fogadni.

S ugy is lett. Egy odadobott jó szava boldoggá tette. Szerelmeért mindég csak könyörgött, holott joga lett volna követelni. A hatalmas nagy emberben asszonyos nyenge lélek volt.

Ez előtt a csupa idegből, érzékenységből álló kis babu előtt úgy könyörgött a szerelmért, mint koldus az alamizsnaért!

Csak egyszer mondta volna, hogy akarom, hogy szeress! Ugy ahogy én, örülden, szenvedélyesen...

Mosolyog, mikor eszébe jut. Ugy ahogy férje. Olyan lagymatag epekedéssel. Azért utálta meg. Ekkor akadt eléje ez a másik ez a daczos villogó szemű legény, aki vakmerően, szemtelenül ostromolta meg.

Mikor ez az eszébe jut, örült vágy fogja el, hogy a mellelte ülő szerelmese fejét a két kezébe fogja s úgy csókolja végig az egész arcát itt, mindenki előtt:

— Te édesem, te mindenem...

A férj megérkezett a cukrokkal.

— Parancsoljon kedves...

Amint a vörös selyempapíru bonbont kibontja, látja, hogy a borbolya-cukor van benne.

Csodálatos véletlen! Mintha e perczen minden csak azt az órát akarná eszébe juttatni. S míg kicsi szájában szétolvad ez a pikáns ízű, édesen savanyu, csak egy árnyalatnyit keserű cukor — szemé elé mámorító aranyos ködfelhő ereszkedik — s mintha délibáb hozná elé a multat, úgy látja, ami akkor történt.

(Vége köv.)

szent vallásunk summája, lelkünk támasza s disze szívünk boldogsága, élünk költészete: az önzetlen, a tisztaszeretet!

Szeress és boldog vagy!

Rafay Sándor.

H I R E K.

— **A regale közbirtokosság** vasárnap tartott közgyűlésen Haviar Dani orszgy. képviselő reg. közbirt, elnök ajánlása folytán a városi egyesség megszavaztatott. A szavazás eredménye a következő: 2594 jogtulajdonos a város által felajánlott egyesség mellett és 21 jogtulajdonos ellene szavazott nem szavazott 1060 jogtulajdonos. Az egyesség ellen szavaztak: Krajcsi Pál, Kivüljak János, Andrasov János, Kiszely János, Arnóczky Mihály, Szklénár Mihály, Kondacs György, Hozsik János, Roszik György, Hafay János, Török György, Janurik János, Bobvos Maria, Krcsák Pál neje, és Varga Mihály.

— A főispáni látogatás. Tallián Béla vármegyénk főispánja Br. Vécsey Miklós helyettes főispáni titkár és Kis Gyula vármegyei alszámvevő kíséretében f. hó 8-án reggel városunkba érkezett. A pályaháznál a főispánt Kresmarik János főszolgabíró fogadta. A főispán megköszönve a fogadtatást a néptömeg éljenzesei között Gróf Bolza Géza kastélyába hajtatott. Innen mintegy félóra múlva kíséretével a városházára jött a főispán, a hol a küldötteket fogadta. Első helyen tisztelgett a város képviselőtestülete, élén Danos Béla 1-ső jegyzővel, ki röviden megemlékezett a város fejlődéséről és magyarosodásáról s élénk színekkel esetelte az anyagi nehézségeket melyek útját állják annak, hogy Szarvas város aként emelkedjék mindenben, mint azt a képviselőtestület óhajlja. A város a jövőben — úgy mond — a regale megváltás folytán anyagilag gyarapodni fog, miért is örömmel ragadja meg az alkalmat hogy a főispántól az egyesség keresztül vitelére irányuló közreműködését kikerje. A főispán válaszában mint vendég megköszönte azt az igazi magyar vendégszeretetet mellyel őt fogadták, mint főispán pedig kijelentette hogy azon esetben ebben pedig nincs oka — úgy mond — kételkedni, ha a képviselőtestület a város érdekeit kellőleg figyelembe vette, az egyesség elfogadása iránt a ministeriumnál közben fog járni, annyival is inkább, minthogy ez a községnek nem csak anyagi hasznára lesz, de a város közönségének belbékéjét és helyre fogja állítani. A képviselőtestület után következett az evang. egyház küldöttsége Áchim Ádám esperes vezetése mellett. A főispán a küldöttség előtt kijelentette, hogy ugyan az egyházakra befolyása nincs, de azért valláskülömbőség nélkül az egyházak életében felmerülő minden hazafias irányu

mozgalmat örömmel vesz tudomásul. Megvan győződve a szarvasi tanítói kar hazafiasságáról s kívánja hogy továbbra is ezen szellemben működjenek. A társulati leányiskola küldöttségének, melynek szonoka Mocskónyi József igazgató volt, azt válaszolta hogy a nőnevelés kérdése foglalkoztatja most a kormányt is; kívánja, hogy magyar anyákat neveljenek. B.-szentandrás község nevében Fabriczy Soma helyettes 1-ső jegyző tisztelgett a főispánál, ki kijelentette hogy B.-szentandrásról csak jót hallott mely oknál fogva lehet hogy e község őt nem is fogja egyhamar látni, de ha valami rosszat fog a községről hallani, akkor hamarosan megfogja azt látogatni. Különben lehetséges hogy a jövő évben szakíthat magának annyi időt, hogy a községet meglátogathassa. Ezután a koleraügyi intézkedések végrehajtásáról kérdezősködött, melyre nézve megnyugtató feleletet kapván a küldöttséget elbocsátotta. A fentírt küldöttségeken kívül tisztelgett még az izraelita egyház (szónok: Szemző Gyula.) A m. kir. adóhivatal (Vezető: Mayer Frigyes.) A főgymnásium (Vezető: Benka Gyula igazgató.) A takarékpénztár. (Vezető: Salacz Ferencz igazgató.) Az ipartestület (Vezető: Grósz Lampert.) A kir. Járásbíró (Vezető: Kontur József kir. bír.) a róm. kat. Egyház. (Vezető: Szirmay L. Árpád plébános) és a helyben időző szintársulat. A tisztelgések után a főispán a főszolgabírói hivatalt vizsgálta meg. Este tiszteletére közvacsora tartatott a Cassinóban.

— **Katonaiügy.** A m. kir. gyulai 2-ik honvéd kiegészítőparancsnokság által folyó évi október 6-án kiképzésre a következő ujonczok lettek behiva: Konyecsnyai András, Kasik János, Kiszely György, Mityka Pál, Ozgyán Mihály, Pálinkás Mihály, Sztrehovszky Mihály, Tóth György, és a következő póttartalékosok Vida Mihály, Zahorecz János, Varga Andras. Suszter György, Stevák György, Poljovka János, János, Paluska Mihály, Pitányi János. Klimaj János, Kiszely György és Mihály, Klein Izsák Károly, Klimaj János, Komár Pál, Gyurik János, Demesák György, Breuer Ignác, Blaskó István és Grósz Izidor.

— **Személyi hír.** Tallián Béla megyénk főispánja tegnap a reggeli vonattal városunkból székhelyére utazott.

— A városi képviselő testület holnap délutáni 2 $\frac{1}{2}$ órakor közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. A békés-csanádi helyi érdekű vasutársaság törzsrészvényeibe fektetendő 30000 frnyi kölcsön felvétele 2. A szarvasi regale közbirtokosság válasza a regale ügybeni egyesség iránti szavazás eredményéről s az ez iránti intézkedés Szept 13-án is fog tartatni közgyűlés, melyen a regale megváltás, és a községi ovodákra hozott közgyűlési határozatok közszemlére kitételeinek megtörténtéről fog az elnök előterjesztést tenni.

— **Színház.** Folyó hó 6-án a helyben tartózkodó szintársulat által előadott Wittman és Bauer 3 felvonást operetteje a »Szegény Jonathán« Ez előadásán főleg Serfőzy Etel aratott nagyobb sikert szép hangjával és játékával. A férfi énekesekről nem sok jót mondhatunk, úgy látszik, hogy a szintársulat e tekintetben nincs kellőleg szervezve. 7-én »Brankovics György« adott elő Pestli színigazgató felléptével. 8-án a körünkben időző főispán tisztelgette Konti romantikus operetteje a »Király fogás« került színre, melynek sikerültebben elénekelt dalait a közönség lelkesen megtapsolta.

— **Beküldetett.** A városi előjáróság figyelmét ez utóm fel arra a tart-

hatlan állapotra, mely a Betlehem városrészben uralkodik. A nagys. Haviar Dani orsz. gyűlési képviselő úr házatól a Marsal-féle házig vezető pallók oly rossz karban vannak, hogy ezeken a közlekedés főleg a sáros és sötét esteiken életveszéllyel jár. Az egyik palló helyéből kimozdítva keresztben fekszik, a másik inog-binog, a harmadiknak egyik vége le van süppedve másik vége pedig felfele ágaskodik stb. Ezen közveszélyes pallokat mi betlehemiek immár teljes egy év óta vagyunk kénytelenek immár, mivel azoknak helyreigazítására nem terjed ki a pallók felügyeletével megbízott előjárósági tagok figyelme. Sürgős intézkedést kérünk. Egy betlehemi lakos.

Az új lap, az »Emberbarát«, másként »Gondolkozók lapja«, melyről multkor számunkban adtunk hírt, hogy városunkban megjelenni fog, — mint közelebb értesülünk, — nem helyi érdekű lap lesz; nem is csupán egészségügyi, hanem közgazdasági, társadalmi művelődésügyi és erkölcsi irányu is, a mennyiben *életbölcsellemmel* fog foglalkozni s mint ilyen korunk összes tudományosságát kísérti meg az életre, az ember boldogítására alkalmazni. De fejtegetni fogja mint bölcselmi közlöny a legmagasabb metafisikai kérdéseket is, bár népszerűen s e részben egy önálló bölcsészeti rendszert, — mely a szerző több mint 20 évi gondolkodásának s tanulmányának gyümölcse, — akar nyújtani. Ez az első magyar bölcsészeti rendszer lenne, miután, tudvalevőleg, a magyar tudományos irodalom eddig még önálló bölcselmi rendszert nem mutathat fel, mely körülmény a magyar tudományosságot, a magyar kultúrát még mindig függővé teszi a nyugati különösen a német kulturától; mit nem is mulasztanak el elleneink úgy a Lajtháut, mint itt benn a nemzetiségek a hány-szor csak alkalom nyílik, felemlgetni gúnyosan kérdeven: »Hol van az a magyar kultúra? Mi ösmerünk francia, angol, német, olasz kulturát sőt római, görög, arab, ind. chinai, egyiptomi kultúrákat; de magyar kultúra? hol létezik az? Mi tudunk Magyarországra importált német kulturáról is, de magyar kulturának soh' se halottuk hírét se!« Annál fájóbb ránk nézve, mert igazuk van, miután önálló bölcsелеm volna alapja az önálló kulturának, a mire nézve pedig még a mi saját iróink, tudósaink is úgy vélekednek, hogy a magyar *szellem képtelen* is önálló bölcselmi rendszer teremtésére. Az »Emberbarát« szerkesztőjének Nyiri Eleknek különben egy bölcselmi metafisikai tanulmánya már 1891-ben a m. tud. akad. támogatása mellett fennállott (de azóta megszűnt) Magy. Philos. Szemle-e is jelent meg s akkor arról az »Egyes-értés 1891 július 5-iki számában méltánylólág szólt.

Felelős szerkesztő: **Mihálf József**

Főmunkatárs: **Epstein Miklós.**

H I R D E T É S.

Tisztelettel van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget miszerint mátol fogva ujszilvából kis üstön főzve

P Á L I N K A

tisztán tartva nálam kapható.

Mintán ezidén nagymennyiségű szilva és seprő czefrét volt alkalmam beszerezni ennél fogva ezután mindig saját főzésű jó kezelésű ujszilvórium mint törkölyvel szolgálhatok, pontos kiszolgálásért biztosítva vagyok

Szarvas 1893.

tisztelettel

Sápszky János italmérő

Minden jó háziasszony pénzét és időt takarít meg, ha a valódi

Dr. Linck-féle zsirluglisztel

mosat. — E cikk nem tartalmaz semminemű ártalmas anyagot és ennek dacára gyönyörű szép, tiszta fehér mosást idéz elő, a nélkül, hogy a ruha színe vagy szövése a legkisebb kárt is szenvedné és kárpótól szappant, szódát hamuzsirt, vagy bármely más hasonló gyártmányt.

A mosás lehető legegyszerűbb fél kg. Dr. Linck-féle zsirluglisztet 50—60 liter forró vízben felolvasztunk és a ruhát 2—12 órán át — legegyszerűbb éjjel — bennáztatják és kézzel vagy géppel való rövid mosás után (igen szennyes helyeket e zsirluglisztel külön bedörzsöljük) a képzelhető legszebb eredményt értük el.

Számos elismerő irat dicséri a valódi Dr. Linck-féle zsirlugliszt kiváló előnyeit,

➡ Százszor kifizeti magát az egyszeri használat ➡

* RAKTÁR: SZARVASON MIKOLAY PÁL URNÁL *

Ugyanott az eddig lejobbnak elismert szappan főző szóda, denaturált szesz. Czipész kellékek, nagyban és kicsinyben, dusválaszték.

Továbbá az üzlet nagyobbitása folytán legjobb és legolcsóbb és legjutányosabb fűszernemű, és különféle aszuborok likőrök és cokanek kapható.

HIRDETŐK FIGYELMÉBE

HIRDETÉSEK

A „SZARVAS“ számára

kedvező feltételek mellett vétetnek fel.

Többszöri hirdetéseknel megfelelő ár-
engedést nyújtunk.

A „SZARVAS“ kiadóhivatala.

Selyem-utca 240. szám.

Deutsensmid János,

kereskedése.